

En regnig fredag i slutet på juni satte jag mej med spänd förväntan i bilen för att åka iväg på en för mej ny karriär som lagmedlem vid segelflygtävlingar.

Det hade berättats en hel del under vintern om hur en lagmedlem skulle passa upp sin pilot, ge fullständig service från morgon till kväll. Hur skulle jag klara av det ?!??

Ju mer jag grubblade på detta, desto klarare blev min bild av mej som ensam lagmedlem åt min pilot. Om jag skulle klara av att hinna laga frukost, fixa till overallen åt piloten, tvätta och putsa planet, dra fram planet till start, samt hålla piloten sval och fräsch före start (även vid gassande solsken) osv. dagen lång under två tävlingar på tre veckor skulle min semester knappast bli speciellt fridfull.

Under färden ner till Mellansel var jag rätt tystlåten, vilket inte är så vanligt, detta berodde på att jag funderade ut hur min semester skulle kunna bli någorlunda dräglig....

Jag räknade snabbt ut att det var tre piloter från Älvsbyn som skulle flyga årets DM, och vi var totalt fyra lagmedlemmar som skulle se till att servicen fungerade för dessa kräsna piloter. Det fanns alltså bara en sak att göra.

R E V O L T ! ! ! !

Vi kom fram till Mellansel natten mot lördag och efter att ha sovit ut lagade min pilot och jag frukosten tillsammans!

Jag insåg att det var lika bra att ta en mjuk övergång till de nya rutinerna.

När de övriga Älvsbylagen anlät hjälptes vi åt att montera ihop de tre planen. Det var visserligen en del gruffande från piloternas håll om att sånt brukar de inte behöva göra.

På kvällen när vi satt utanför våra tält, (Älvsbyborna var de enda som tältade av DM-deltagarna) tyckte jag att tiden var inne för att prova om jag skulle få de övriga lagmedlemmarna med mej i min lilla revolt.

Jag lade försiktigt fram förslaget om att eftersom vi nu var så få lagmedlemmar så skulle piloterna hjälpa till med vissa av de dagliga rutinerna. Det blev naturligtvis vilda protester från pilothåll, men eftersom lagmedlemmarna var i knapp majoritet så gick förslaget med dessa nya och mer eller mindre revolutionerande ideér igenom.

Förslaget gick i stort sett ut på att piloterna skulle få hjälpa till med det mesta så att lagmedlemmarna skulle få tid över till "fria" aktiviteter.

Vi delade i fortsättningen på allt ifrån matlagning, skötsel av plan och piloter till inköp av mat och diskning.

Visst gnälldes det en del från pilothåll, men det mesta flöt ändå rätt hyfsat.

En ny rutin som infördes under årets DM-vecka var att om piloten inte skötte sina rutiner utan försökte sig på några små divalater eller var alltför uppkäftig så straffades han genast med ett "hämttillägg".

Hämttillägget innebär att om en pilot missköter sig enligt juryns (=Lagets) mening så blir piloten vid en eventuell kommande utlandning tvungen att vänta på laget den tid hämttillägget är. Ex vis: om piloten vägrar servera laget frukost, hämttillägg = 1 timme. Landar piloten ute kring 13-tiden, så börjar inte laget göra sig iordning för hämtning förrän vid 14-tiden.

Dessa nya rutiner blev en annorlunda upplevelse för de tre piloterna, men jag tror ändå att det börjar bli dags för lite modernare rutiner, för de gamla rutinerna tycks ju härstamma från tidigt 1700-tal.

Älvsbyborna sov som tidigare nämnts i tält. En morgon i slutet av veckan vaknade jag av att väckarklockan ringde i granntältet. Den brukade ringa varje morgon 07.00, men Dagge och Landstedt som sov i det tältet brukade aldrig synas till förrän närmare 08.00. Nåja, vi andra vaknade ju av väckarklockan så en viss nytta hade den ju i alla fall.

Men, den här morgonen tyckte jag att jag att det lät som om någon drog upp dragkedjan i tältet och steg upp !!!!!

Jag slog genast ifrån mej dessa galna tankar och började istället klä på mej för att stiga upp och inta den frukost som min pilot hade börjat tillreda... Det luktade visserligen bränd gröt, men han försökte ju i allafall, och detta var värt att uppmuntras!

När jag något yrvaket sätter mej ned utanför tältet för att äta av den brända havregrynsgröten och börjar vakna till, så ser jag att en av piloterna tycks gå i sömn. Nåja, han flög ju sitt första DM i år så det kanske var i rena tävlingsivern han fejade.

Det jag såg var Dagge som tagit av kapellet från Pilatusen och nu var i full färd med att tvätta av planet efter gårdagens utlandning. Samtidigt som jag ser Dagge jobba för fullt hör jag hans tältkompis och lagmedlem - Landstedt - ljudligt snarkande inne i deras tält. Efter att Dagge är färdig med polerandet av Pilatusen kopplar han bilen framför planet och kommer upp mot tälten. Han hejar på oss och går vidare för att försiktigt väcka Landstedt och höra efter om han kan komma och köra fram planet till start sedan de ätit frukost.

Jag och de andra från Älvsbyn var givetvis stumma av förvåning! Detta var ju absolut en talang att vara rädd om.

Dagge verkar vara klart utvecklingsbar som tävlingsmänniska.

Inte nog med att han kan klara av att ta sig runt en tävlingsbana en sån dag när de flesta landar ute eller gör 3-4 omstarter (Calles omstarter tappade vi räkningen på den dan så de var förmodligen fler än 4), han tycks ju dessutom gå in för de nya och mer lagmedlemsvänliga rutinerna. Dagge lär inte få några problem med rekrytering av lagmedlemmar om han ställer upp i segelflygtävlingar under kommande år. Hans lag kan ju sova både länge och gott medan piloten fixar morgonsysslor.

Däremot lär nog Bosse V. få svarare att plocka ihop ett lag för kommande tävlingar. Han tycks ha en viss förkärlek till åkrar med minst en meter hög säd, när han skall välja utlandningsfält. Bosse flög i år sitt andra DM och valde i år ett fält, som inte bara hade hög säd utan som dessutom hade en fallhöjd fullt i klass med de brantaste alptopparna. Vi hade dock tur i oturen, det visade sig att sonen i bondgården var en kraftig bit i tungviktsklass, för annars hade vi nog fått ett drygt dagsverke att bärga hem Cirrusen från den plats i dalen där Cirrusen stannat efter Bosses landning.

Till sist vill jag bara tillägga att trots att vädret var urdåligt under DM-84 så hade vi trots allt en rätt gemytlig vecka tillsammans och jag tror nog att vi även i fortsättningen vågar ställa upp som lagmedlemmar åt våra piloter.

Anna Lundström

